

Barnens Vål

o

Solgården

"Storgården" på Strängön inviges midsommardagen.

Nätrabarnen till nytt funkis-hem i sommar.

Den nya barnkolonibyggnaden på Strängön, resultatet av Nätraföreningen Barnens Väls välgörenhetsarbete, står snart färdig för invigning. Denna högtidlighet har utsatts att äga rum på midsommardagen kl. 2, och inbjudningar härom ha just i dagarna utfärdats.

Strängökolonien är som bekant icke helärs- utan endast sommar-koloni och har under en lång följd av år skänkt barn från sjuka och behövande familjer stärkande sol och luft ute på den idylliska ön i havsbandet. Men när skaran med åren växte blev stugan för trång, och det blev därför Barnens Väls uppålagsrika och intresserade ledarinna fru dr. Hedbergs omedelbara åtgärd att ordna nya välgörenhetsarrangemang för att skaffa pengar i kassorna och åstadkomma ett nytt och större sommarhem. Det är nu detta som reser sig i funktionalistiska linjer inte långt från den gamla stugan, som hädanefter skall spela rollen av semesterhem för trötta husmödrar från trakten.

Den nya kolonibyggnaden har redan döpts till "Storgården" och den gamla får följaktligen hädanefter hela "Lillhemmet".

Storgårdens nedre våning omfattar två stora sovplatser med beräknat 14 sovplatser i varje. Dessutom inrymmer matsal, kök

Fru Ingeborg Hedberg, Barnens Väls drivande kraft.

och rum för föreståndarinnor, samt ett par mindre putsrum, o. då byggnaden har formatet 22x11 meter förstår man, att goda utrymmen finnas. En stor veranda bereder barnen tillfälle att i största möjliga mån intaga sina måltider ute i det fria, en "matveranda" alltså. På övre våningen finnas tre rum avsedda för sköterskorna, ett isoleringsrum samt s. k. lekvind, där barnen få leka vid förekommande dålig väderlek e. dyl. Runt hela framsidan på övre våningen går dessutom en balkong, en ypperlig idé, då denna erbjuder goda tillfällen till sol och luft.

En exteriör av "Storhemmet".

Föreningen Barnens Väl i Nätra 10-årsjubilerar med pukor o. trumpeter.

'Storgården', nya barnkolonibyggnaden idylliskt hem för barnen.

Stor anslutning väntas till invigningshögtidligheten på midsommardagen.

Interiör: den hemtrevliga matsalen.

1938, 1937

1940-tal

Föreningen Barnens Väl i Nätra kan fira tioårsminnet av sin tillblivelse i år, och det råkar bli ett jubileum under pukor och trumpeter, ty man står nämligen i beredskap att inviga en splitterny barnkoloni ute på Strängön — "Storgården" kallad — och dessutom skall man inviga den till semesterhem för arbetarehusmödrar numera apterade gamla kolonibyggnaden. Och ingen mindre än landshövding Wijkman förrättar den högtidliga invigningen, vilken tager sin början kl. 1/2 12 på midsommardagen.

Barnens Väl i Nätra kan sålunda peka på en mycket lyckosam tillvarotillvaro under de gångna tio åren. Starten skedde kanske i en smula blygsam skala, men ett värdefullt handtag fick man redan efter ett par år, då prins Wilhelm kom upp till Köpmanholmen och Örnsköldsvik och höll föredrag om sina Afrika-minnen. Det blev stor folkvandring till de föredragen — och en synnerligen värdefull grundplåt till förverkli-

gande av byggnadsplanerna. Därefter har föreningen anordnat otaliga festtillställningar, basarer och dylikt, och har även kunnat räkna med prins Wilhelms förstående medverkan vid senare tillfällen. En ny gren i föreningens verksamhet upptogs i fjol höst, då hr Lennart Bernadotte var här och åstadkom grundplåten till semesterhemmet för husmödrar. Nu står alltså den nya barnkolonibyggnaden klar att tagas i bruk. Det är en idealiskt belägen byggnad, och så trevlig till både

exteriör — se bilden! — och interiör, att man torde få söka efter dess make i fråga om ända målsenlighet och trivsel. I den rymliga byggnadens nedre våning är den stora, hemtrevliga matsalen inrymd, varjämte man här har två sovrums, föreståndarinnans rum och det hypermodernt inrättade köket. I övre våningen finner man den stora lekhallen samt på kortsidorna två personalrum och ett isoleringsrum, nödvändigt (Forts. på sid. 7).

(Forts. från 1:a sidan):

för den händelse någon smittosam sjukdom skulle uppstå. På andra våningen finner man dessutom efter hela ena långsidan en praktiskt solaltan, där barnen kunna njuta av solen under middagsluren, såvida det icke är alltför stekheta dagar. I nedre våningen medger därtill den praktiskt tilltagna, öppna verandan den allra ståtligaste utom-matsal man kan tänka sig.

Alla dispositioner ha sålunda vidtagits med största omsorg, och att det också är ljusa och glada färger förstår man väl, då man hör att fru Ingeborg Hedberg, själv — Föreningen Barnens Väls drivande kraft — valt färger och kontrollerat arbetets gång.

Ett 30-tal småttingar komma att tagas emot i "Storgården", och i husmödrarnas tillflyktsort "Lillhemmet" få tio trötta husmödrar åt gången välbehövlig rekreation under fjorton dagars tid. Strängön blir alltså både ett mammornas och barnens paradiset.

Vi förmoda att det kommer att bli ett myller av liv på den vackra ön på midsommardagen, då den högtidliga invigningen skall ske.

Strängön och barnkolonin har blivit hela Nätras och Sidensjöes barnparadis. Och den lilla värld som barnkolonien utgör har också rika tillfällen att roa sina små skyddslingar. Här ser vi några bilder från "en dag med kolonibarn". Överst t. v. ses en bild från koloniens egen amfiteater, där fröken Karin Viksten, ett av ombiträderna, leder älvdans. Här ses hon tillsammans med "ormbunkarna" Tyra Källdén, Sidensjö, och Sonja Arsson, Köpmanholmen. Överst t. h. ses kolonien med personalen — som vidare presenteras i artikel — i grunden. Nedan t. v. ses "helakolonien lilla Lasse" från Köpmanholmen. Kolonien håller sig med egen tchbana, och där är det alltid en jämn kö. T. h. ses Harry Åka gunga med "farbror doktorn".

TELEGRAM

Från *Flou 0531 29/28 - 1937 - 35/6 - 19:00*

— Lx 3 —

*Från Ingelborg Hedberg
Köpmantshuset*

*Bundnaids energien som övervinner alla
hinder, sändes hjärtlig hälsning och önskan
om framgångsrikt arbete på Argården och
Lillhemmet i människors kärleks tjänst*

Wilhelm

Exp. av: *AV*

PENSIONATET LILLHEM

Lillhemmet på Strängön paradis för husmödrar

På Strängön i den nordärgemanländska skärgården har föreningen Barnens Väl, Köpmanholmen, inrättat ett semesterhem för husmödrar. På "Lillhemmet" beredes plats för 11 husmödrar, som under 14 dagar får koppla av från hemsysslor och njuta av kamratlig samvaro med stärkande friluftsliv och bad.

Den första semesterkursen avslutades på måndagen, då de första 11 husmödrarna lämnade plats för nästa omgång. I samband därmed var en båtutrustning anordnad till Ulvön, vilket blev en verklig upplevelse då många av deltagarna ej tidigare gästade denna vackra sommarö. Förutom husmödrarna voro flera av styrelsens medlemmar samt fru Karin Bernadotte med på utfärden. Den senare ledde med bravur allsång under resan.

Vid framkomsten var det samling på pensionatet, där kaffe serverades. De nya semesterfirarna hälsades välkomna och de gamla avtackade Barnens Väls styrelse och hemmets husmödrar, fru och fröken Nordström, i trevlig versifierad form för de härliga semesterdagarna.

Pastor Manbert Pehrsson ledsagade sedan gästerna och visade dem omkring på Ulvön. Man fick bl. a. se hur surströmmingen kommer till. Vidare besågs kapellet, varvid pastor Pehrsson lämnade en redogörelse över dess tillkomst och en psalm sjöngs.

Utflykten blev en god avslutning på den första semesterkursen och en trevlig upptakt av semestern för de husmödrar, som nu fira semester på Lillhemmet.

Från Lillhemmet, Strängön.

EN HALSNING OCH ETT TACK.

En rad jag här vill skriva om vår semesterled, som vi här på vårt "Lillhem" få njuta uti frid, en hälsning till er alla vi sända en och var och särskilt till de våra, som vi därhemma har.

Ni torde nog väl undra, hur vi härute ha, det må jag eder säga, vi må så gott och bra. Vi lyssna till gran och fura och havets friska vind och sol och värme bryna med hälsans färg vår kind.

Men ni ska inte tro att här vi sitta st'li, nej endast invid bordet vår husmor detta vill. Dock är ej svårt att äta, när maten har god smak, för den vi tacka husmor, som verkligt kan sin sak.

Och sen det blir att ströva omkring i skog och mark. O, vad det här är härligt! I denna vilda park, där människohänder icke att plåna bort förmått det som naturen äger av både stort och smått.

Ljuvt doftar här linnéa och skogens fåglar drilla, här vill sitta ner och lyssna tysta, stilla. Vi dukar sen fram kaffe, som vi i korgen har, den tar vi alltid med oss, när vi till skogen drar.

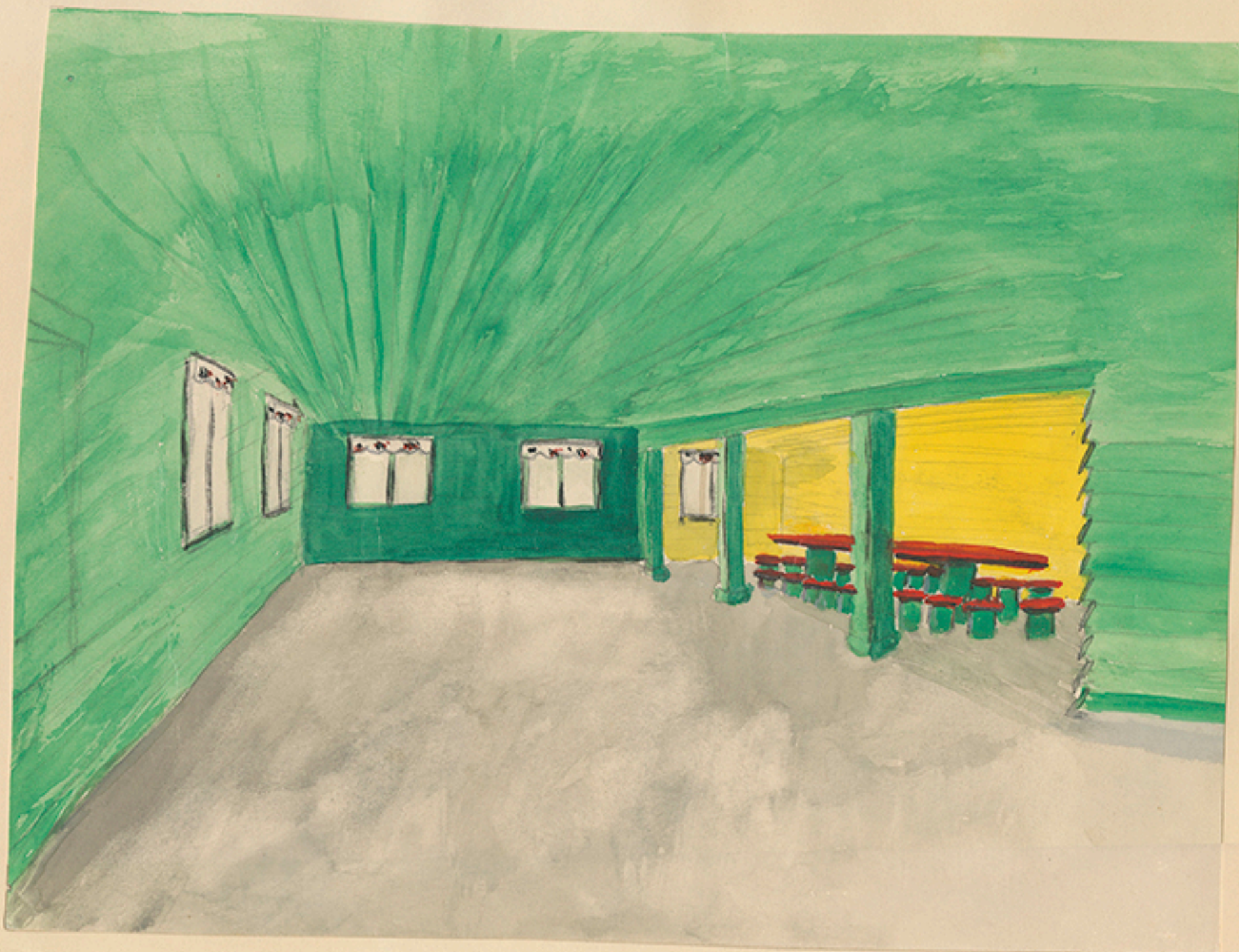
Kom nu och säg att inte här är ett paradis; vi har ju underhållning på alla sätt och vis. Vi ser hur båtar gunga på böljorna de blå och Storgårdsbarnen sjunga, när de till stranden gå.

Ett tack! vi nu vill sända till Nätra Barnens väl, av dem vi äro bjudna att stärka kropp och själ. Vi äro glada alla, att det blev väran lott, och tacksamma vi äro för allt vad vi har fått!

Dock det blir svårt att säga vad vi i hjärtat bär, när nu till alla gummoers "gumma" ett tack vi bringa här. Med kärlek har hon ordnat för stora och för små, och därför tacksamt alla vi henne tänka på.

Till hennes ära sjunga vi sist vår egen sång, må vinden orden bära till henne fram en gång. Och må hon leva länge, ja uti hundra år, det är en ärlig önskan, som från vårt hjärta går.

En gumma.

1937

Barn och mammor få rekreera sig i nya semesterhem

De nya kolonierna på Strängön ha
invigts.

Föreningen Barnens Vål firar värdigt
10-årsjubileum.

Det var folksamt på "ströget" i Köpmanholmen i går. Det kom fullsatta bilar och bussar, det var cyklister och fotgängare, familjefäder med barn och blommis, alla med samma mål — käjen. Där lågo båtar väntande, lövpydda och med hissade flaggspel, beredda att överföra mängden till Strängön. Där ute var nämligen slutmålet för de mångas färd. Föreningen Barnens Vål hade nämligen till midsommardagen förlagt såväl firandet av föreningens 10-årsjubileum som invigningen av den nyuppförda barnkolonibyggnaden och semesterhemmet för husmödrar. Vid embarkeringen såg vädret lite hotande ut. Det var mulet och sydosten blåste rätt friskt, men — som en

gammal köpmanholmsbo försäkrade — skulle det nog bli uppehållsväder. "Fru Hedberg brukar alltid ha tur med vad hon förklarar sig". Väderguden var också nådig, och ingenting klickade i övrigt heller. Regin var med ett ord sagt perfekt.

Var det folksamt i Köpmanholmen, så var detta fallet i ännu högre grad på Strängön. När festligheterna skulle börja var det minst 500 personer där. Raskt och utan onödigt dröjsmål bänkade sig de inbjudna, bland vilka märktes landshövdingen, dir. Hedberg, läkare, präster, kommunalmän, Föreningen Barnens Våls medlemmar m. fl. under musik av Husums hornorkester.

Forts. å 3:dje sid

Barn och mammor få rekreera sig i nya semesterhem.

Forts. från 1:a sidan.

Fru Ingeborg Hedberg — hälsad med en hjärtlig applåd — framträdde på en blomsterpydd talarstol på kolonibyggnadens veranda. I sitt anförande tackade fru Hedberg alla dem som på ett eller annat sätt bidragit till att skapa kolonin, och hon uttalade sin berättigade stolthet över föreningens Barnens Vål. Vidare berörde hon tillkomsten av kolonin. "Och nu står vår fina, nya barnkolonibyggnad färdig", sade hon till slut och bad landshövdingen förrätta invigningen. Det ville landshövdingen gärna förstås. Han bad att till föreningen få framföra sitt och samhällets tack och lyckönskan och vände sig speciellt till fru Hedberg, som han tackade för det värdefulla stöd hon givit föreningen och för det aldrig slappnande intresse o. den medkänsla hon alltid visat för de sjuka och lidande, och förklarade därefter "Storgården" och "Lillhemmet" invigda.

Efter landshövdingens tal spelade musiken "Sverige" varefter kamrär Altin utbringade ett leve för kommunen och fosterlandet och menigheten sjöng "Du gamla, du fria" unisont. Dr Akerblom i Bjästa, koloniens läkare, utvecklade därefter i ett välgörande kort men icke desto mindre mycket innehållsrikt anförande betydelsen av barnkoloni verksamheten i den nutida hälsovården samt lämnade några för verksamheten betydande fakta och erfarenheter från den 10-åriga verksamheten. Dr Akerblom uttalade vidare ett tack till föreningens drivande kraft, fru Hedberg, för hennes alltid visade omtanke och intresse hon ådagalagt under de gångna åren för Barnens Vål. A föreningens vägnar överlämnade han blommor och utbringade ett tvåfaldigt leve för fru Hedberg.

Även genom en av föreningens äldsta kvinnliga medlemmar överlämnades blommor. Bankdirektör T. D. Hedén i Örnsköldsvik ville i egenskap av ordförande i Barnens Dag därstädes överbringa systerföreningens lyckönskan till Barnens Vål och dess styresman, fru Hedberg.

Därefter gick husbesyn och dracks kaffe varefter festligheterna voro avslutade.

Telegram anlände från kanslirådet von Koch, vilken beklagade att han icke kunde närvara. Från prosten Hörnström, numera bosatt i Örnsköldsvik, inlöpte telegram samt från pastor Manbert Persson, Ulvön, vilken för tillfället befann sig i Stockholm.

PRINS WILHELM i Köpmanholmen

Full av beundran för sommar
hemmen på Strängön.

Prins Wilhelm.

Prins Wilhelm gästar f. n. norra Angermanland, närmare bestämt dir. och fru Hedberg, Köpmanholmen.

Nya Norrland har haft ett samtal med honom, i vilket han uttryckte sin förtjusning över barnhemmet och hemmet för husmödrar ute på Strängön, där han nyss gjort ett besök.

— Det är någonting utomordentligt man skapat därute, framhåller prins Wilhelm. Det var en verklig upplevelse att se alla dessa pigga, friska och solbrända barnungar, som sprungo omkring och rasade i bäckarna. Barnens ledarinna ingav också intrycket av att kunna sin sak och stå på utomordentligt god fot med

1938

Prins Vühelm i Köpmanholmen.

Forts. fr. 1:a sid.

småttingarna. Dessa uppgåvos ha god aptit, ökade i vikt och växte och frodades.

De sjöngo för oss därute med en verkligt sprudlande glädje och kläm. Husmödrarnas vilohem utgör ett verkligt föredöme. Här får husmödrarna vila efter allt slit och jäkt i hemmet. För många är det kanske första gången som de på årtionden få njuta av semester och en semester i ordets verkliga betydelse. Tack-samheten lyste också ur gästernas ögon och en av dem yttrade glatt skämtsamt: "Nu får gubbarna reda sig själva, medan vi få lata oss och vila".

Fru Hedberg, som tagit initiativet till och nedlagt ett energiskt arbete för dessa institutioners tillkomst, har också utformat dem med utomordentlig smak och omtanke. Jag tvekar därför inte att beteckna hemmet för husmödrar som mönster på sitt område och skulle önska att många sådana inrättningar komme till stånd inom landet, säger prinsen till sist.

Lennart Bernadotte med fru till Ö:vik och Köpmanholmen.

Välgörenhetssoaréer för Barnens
Väls semesterhem i oktober
eller november.

Mitt i vår egen Barnens Dagsbrädska förbereder i all tysthet föreningen Barnens Väl i Nätra ett välgörenhetsarrangemang, som väl inte kommer att inbringa fullt så stora summor, som skördas in under de två stora festdagarna, men ett evenemang, som säkerligen kommer att emotses med minst lika stort publikt intresse.

Barnens Väl får nämligen någon gång fram i oktober eller november besök av ingen mindre än slottsherren på det fagra Mainau, Lennart Bernadotte och hans unga maka, vilka lovat göra vad de kunna för att ge Barnens Väl den kassaförstärkning, som behövs för det planerade semesterhemmet på Strängön.

Prins Vilhelms, Anders de Wahls m. fl. välgörenhetssoaréer i Köpmanholmen leva ju ännu i friskt minne, och nu liksom då har Barnens Väl fru Ing. Hedberg i Köpmanholmen att tacka för de storslagna initiativ, som tagits i filantropiskt syfte.

Herrskapet Bernadotte gästade direktör och fru Hedberg i förra veckan och ådagalade därvid det varmaste intresse för fru Hed-

bergs speciella skötebarn, Barnens Väl. Föreningens nya uppgift, ett semesterhem för sjuka och rekreationsbehövande husmödrar, tilltalade på det livligaste fru Karin Bernadotte, som använde en stor del av sin tid under vistelsen i Köpmanholmen till besök i arbetarehemmen, och gjorde sig varmt avhållen av alla, hon kom i beröring med. Hon blev också en livlig förespråkare för idén med en välgörenhetssoaré, och för att själv på något sätt kunna bidra har hon lovat att fungera som värdinna vid det kaffebord, som efter soarén bjudes de församlade.

Prins Lennart — han är ju trots att han numera förlorat sin kungliga titel mest känd så — kommer att ge sin soaré både i Köpmanholmen och i Örnköldsvik. Programmet är ännu så länge ej fastställt men det kommer att uppta bl. a. någon melodram samt en serie filmbilder från Mainau, arvegodsset efter drottning Victoria.

Dagen för det remarkabla besöket är som redan antytts icke bestämd, men vi hoppas längre fram kunna återkomma härom.

En semesterbild från "Lillhemmet".

Husmödrasemestern på "Lillhemmet."

Den 7 augusti avslutades säsongen på "Lillhemmet", Barnens Väls semesterhem för husmödrar. Den tredje och sista 10-"mannagruppen" för sommaren hämtades då och infördes till fastlandet av dir. Hedbergs "Attala".

Forts. å 6:te sid.

TRÖTTA HUSMÖDRAR...

(Forts. från första sidan.)

Styrelsen gick så tillväga, att man först nogsamt tog reda på vilka husmödrar som först borde komma i åtanke, och sedan tillfrågades dessa om de voro villiga att fara. Ja, nog var man villig alltid, men som alla andra husmödrar så voro de, hur uttröttade och utschakade de än kände sig, rädda för att maken och barnen skulle få det lite svårt att klara sig utan dem, om det ens skulle gå alls. Men föreningen fann råd och man anställde i de hem, där så erfordrades, under husmoderns bortavaro en tjänsteflicka för att sköta de nödvändigaste göromålen, och sedan var det bara att packa och fara för den vilobehövande husmodern.

— Jag är övertygad om att det varit en härlig tid för de två grupperna husmödrar, som varit ute på Strängön i sommar, säger dispenärsköterskan Valborg Hägglund vid ett samtal med Ö-P. Det har varit roligt att se huru de efterhand "tagit igen" sig därute vid havet, där de bara fått vila och äta upp sig ordentligt och till yttermera visso fått taga stärkande medicin, som doktorn, när han så funnit lämpligt, skrivit ut. Sammanlagt har under sommaren ett 20-tal husmödrar beretts tillfälle till rekreation och alla ha de återvänt hem till de sina igen med en förändrad och ljusare livssyn efter den korta men oändligt välgörande semestern och med förnyade krafter tagit itu med sina många arbetsuppgifter inom hemmet.

Initiativtagaren till det s. k. Lillhemmet har varit fru Ingeborg Hedberg, Köpmanholmen, vilken nedlagt ett betydande arbete dels på organisationen och dels för ordnandet av de ekonomiska sidan av saken, som visst icke varit den lättaste delen av allt arbete, slutar syster Valborg.

Att husmödrarna, som kommit i åtnjutande av den trevliga semestern, fro stormförtjusta, säger sig självt

och vi återge här nedan ett brev från en av de husmödrar, som deltagit i "Lillhemmgrupp n:o 2", d. v. s. den andra och sista gruppen för i år:

"Drömmen om ett par veckors vila från det ansträngande arbetet i det dock kära hemmet, har gått i uppfyllelse. Ingen utav oss hade trott att vi fullständigt skulle få koppla utav från arbetet i våra respektive hem i fjorton sköna dagar.

Endast husmödrar som i tjugu, ja, trettio år, från tidigt på morgon till sen på kvällen har strävat med att laga mat, sy, stoppa, tvätta, skura, m. m., förstår vad det vill säga att i fjorton hela dagar bara få vila, vila från alla jordiska bekymmer, ja tankarna kan man ju inte riktigt behärska, tankarna äro nog många gånger om dagen till de kära i hemmet på fastlandet, men man vet att för familjen är det väl ordnat.

Den underbara känslan av att en vanlig vardag få ligga till klockan 8 på morgon samt att då få kaffe på säng, den känslan den kan inte beskrivas, den måste erfaras.

Sedan vi bäddat våra sängar är det bara att sätta sig till frukostbordet, alla husmödrar vet, med rätt eller orätt, hur gott det smakar att äta mat som andra har tillagat. Efter frukosten tar vi en första promenad för dagen till klockan tolv, då är kaffet färdigt och att det smakar härligt behöver vi inte tala om. Efter klockan tolv blir det antingen promenad eller vila i tre underbara timmar. Klockan tre serveras en god och riklig middagsmåltid.

Varje husmor i en barnrik familj vet skillnaden emellan att i lugn och ro få äta vid ett dekat bord, eller att vid kökspiseln äta utav vad som möjligen blivit över sedan alla andra i familjen ätit sig mätta.

Trötta husmödrar få nu semester i Köpmanholmen.

"Lillhemmet" har gett 20 husmödrar
välbehövlig reaktion.

Fjorton dagars semester ger nytt livsmod och ny
arbetslust, säger utvilad husmor.

När föreningen Barnens Väl i Nätra vid början av denna sommar fick flytta in i sina nya lokaler, kom ju hela den gamla kolonien att stå där till ingen nytta tycktes det. Men Barnens Väl visade då, att den inte blott tänkte på barnen utan även på alla de husmödrar, som år ut och år in fått gå i köket, och aldrig ens fallt på den tanken att få något, som kunde kallas semester, vare sig vinter el-

ler sommar och detta fast hushålls- och köksarbete inte alls är något lättmansgöra, snarare tvärt om.

Föreningen beslöt emellertid att företaga en del omändringar på den gamla barnkolonibyggnaden, bl. a. satte man i den stora matsalen in en del stora dörrar direkt ut på verandan och ordnade med en del blomsterarrangemang o. dyl. och meningen med det hela var att man här skulle kunna bereda en del av de trötta och utarbetade husmödrarna ett par veckors välförtjänt vila på det vackra Strängön.

(Forts. på femte sidan.)

Goda nyheter vid årsmöte med "Barnens Väl".

Köpmanholmen får "mönsterbarngård".

Barnens Väl-föreningen i Nätra höll i söndags årsmöte på Forssgården. Mötet öppnades av föreningens ordförande fru Ingeborg Hedberg.

Hon överlämnade efter några välkomstord Barnens Dagsföreningens guldplakett till kamrer K. I. Altin som erkänsla för dennes mångåriga och intresserade arbete för Barnens Väl. Styrelseberättelsen föredrogs och lades med godkännande till handlingarna. Av denna framgick, att föreningen under 1945 omfattade 137 stödjande medlemmar och 7 ständiga. Under tiden 22 juni—30 augusti vistades 34 barn på Strängöns sommarkoloni och på feriehjemmet beredd under tiden 2 juli—31 juli 27 husmödrar vila.

Berättelsen poängterade, att det gångna årets mest glädjande händelse var, att uppförandet av Samlingsgården för barn påbörjades den 17 september. Ur allmänna arvsfonden har till ändamålet anslagits 26,900 kr. Vidare har Forss A.-B. ställt virke till för fogande för en summa av 10,000 kr. Detta betyder, att föreningens andel i de sammanlagda byggnadskostnaderna på 53,800 kr. blir 16,900 kr. Den 1 maj beräknas gården vara klar och till sommaren skall portarna slås upp för samhällets barn.

Det blir en idealisk samlingsplats för de yngre. Övre botten inredes med lekutrymmen, ett akvarium, ett biologiskt museum, till vilket flera djur ha anskaffats. Källarvåningen förses med en gymnastiksal, som säkert blir välkommen av platsen manliga och kvinnliga gymnastikavdelningar, verkstadsrum och klubbtrum och ett bibliotek kommer heller inte att saknas. Även scouterna ska få ett krypin i ett rum, som får namnet Vikingasalen.

Samlingsgården kommer att stå under Socialstyrelsens översyn och bli en försöksgård, då flera liknande samlingsgårdar planeras till varstans i landet under statlig medverkan. Till föreståndarinna för gården valde årsmötet fru Karin Akerberg och till inspektris fru Maine Björklund.

Den ekonomiska berättelsen visade, att Barnens Dag 1945 gav ett netto på 4,800 kr. Föreningens inkomster har under året utgjort 39,340:17 kr. och utgifterna 17,285:91 kr. Tillgångarna belöper sig till 42,102:30 kr., anslaget ur arvsfonden inräknat.

Styrelsen omvaldes i sin helhet och består alltså av fru Ingeborg Hedberg, ordförande, kamrer K. I. Altin, v. ordf., kontorist A. H. Marklund, sekr. och kassör, hr Alfred Granberg, pastor P. Manbart Pehrsson, Ulvöhamn, fru Maine Björklund och fru Frida Hägglund som ledamöter. Suppleanter fruarna Svea Andersson, Betty Sahlin, Anna Apler, Ellen Hultman, fröken Ida Sundström, Sidensjö, och hr J. V. Nordin. Revisorerna återvaldes likaledes. Revisorerne hr Emil Näsström, Amynnet, och Rugust Schill med hr Gunnar Thorsén och K. R. Hansson som ersättare omvaldes också.

Till arbetskommitté valdes fruarna Frida Hägglund, ordf., Grete Wahlberg, Gerda Wägberg, Stina Pettersson, Linnéa Näslund, Eva Byström, Ragnhild Westin, Anna-Greta Jansson, Astrid Jansson, Sonja Sundstén, fru Stille, hr Evert Andersson, Georg Engström och Sven Westin.

Beslöts att Barnens Dag skall hållas 3 och 4 augusti och att feriehjemmet på Strängön skall öppnas den 26 juni.

På söndag ger föreningen en tillställning på Forssgården med ett uppförande av Birger Mörnens bekanta enaktare 39:an som ett av huvudnumren. Lennart Bernadotte har som bekant registrerat pjäsen. Vidare förekommer föredrag och musik.

Nytt i Köpmanholmen:

Samlingsgården klar för invigning i pingst.

Annandag pingst inviger Barnens Väl i Köpmanholmen sin samlingsgård för barn och ungdom. Solgården kommer den vackra byggnaden att döpas till och den har till dags dato dragit en kostnad på 48.000 kr. Den totala kostnaden torde emellertid inte stanna under 55.000 kr. Av detta belopp har arvsfonden bidragit med 26.900 kr., Forss A.-B. med 10.000 kr. medan återstoden åstadkommit av föreningen själv.

— Solgården står praktiskt taget klar vid det här laget, framhåller sekreteraren i Barnens Väl vid ett samtal med Ö.-P. F. n. återstår endast gårdens takläggning med tegel, planering av gårdsplanen och utvändig målning av byggnaden. I god tid före in-

invigningen den 10 juni beräknas den dock stå klar för sitt ändamål — att vara en samlingsplats för samhällets barn och ungdom.

Hela byggnaden har en yta på 18x11,5 m. Gården består av en jordvåning och en bottenvåning samt en övervåning på den ena sidan av byggnaden, där lokaler för en inspektris från Socialstyrelsen inrymts och vidare lägenhet för vaktmästaren.

I jordvåningen, som är helt utgrävd under hela byggnaden, finns i första hand plats för ångpanneläggning och källare. En stor del av våningsytan upptages av en större gymnastiksal, som vi

bestämt skall heta Vikingasalen. Vidare finns rum för klubbafnär, för schackspel, där ortens schackklubb i fortsättningen kommer att hålla sina spelafnär, och rum för bord-tennis. Schacklokalen kommer f. ö. få sex bord, där schackbräderna målats på själva bordet. Vikingasalen blir på 11,5x7 m. och får en höjd av 2,10.

På sidan om denna har plats beretts för verkstäder för snickeri och mekaniska arbeten.

I bottenvåningen är inrättad en större salong på 11,5x11 meter. Den är indelad i olika alkover, avsedda för bibliotek, lekstuga och systuga. På andra sidan om salen kommer ett biologiskt museum att inrättas och vidare ett akvarium för fiskar.

Det är i huvudsak gårdens indelning och utformning. Meningen är att Solgården skall bli en samlingsplats för Köpmanholmens barn och ungdom upptill 15 år. Alla idéella organisationer, idrottsföreningen, schackklubben, SGU och SDUK m. fl. sammanlutningar kommer att beredas tillträde till gårdens klubbtrum för att där hålla sina sammankoms-

1945.

"Solgården" initiativ för ungdomsfostran.

Festligt i Köpmanholmen när gården
öppnades. (1946)

Barnens Väl i Köpmanholmen invigde annandag pingst sin ungdomsgård under mycket högtidliga former. Gården har fått det betecknande namnet Solgården och är den första i sitt slag här i landet. Statsmakterna ha tagit intresserad del i dess tillblivelse, då det här är fråga om en alldeles ny form för ungdomens fostran till goda medborgare. I invigningen deltog landshövding Stattin och representanter för socialstyrelsen.

Den vackra byggnaden inrymmer ett flertal trivsamma lokaler för olika ändamål. Särskilt lyckad är den stora salen i bottenvåningen, där de yngsta kommer att ha sitt hemvist. Efter salens ena långsida har byggts en rad loggior, där de små kunna roa sig med allihanda fostrande lekar. I en avdelning ha pojkar mekanoupsättningar och byggsatser, i en annan sitta flickorna och sticka eller virka, i en tredje finns ett bibliotek med lämpliga barnböcker och den fjärde loggion har byggts som en lekstuga, där småflickorna duka matbord och leka husmor och mammor.

Efter den andra långväggen har en glasmonter byggts inrymmande en typisk norrländsk skogsmark, genom vilken en porlande bäck rinner. Meningen är att här så småningom en så stor samling som möjligt av skogarnas vilt skall bli representerat i konserverad form. En god början härför har redan gjorts. Även ett akvarium har uppställt — bägge delarna föremål för barnens intresse och förtjusning.

I källarvåningen har en praktisk gymnastiksal inrymts samt vidare lokaler för klubb- och föreningar. Förvisso kommer Solgården att bli en tillflyktsort för barn och ungdom. Allt har också gjorts för att vinna största trevnad. Barnens Väl med fru Ingeborg Hedberg i spetsen har här genom ett oförtruet arbete åstadkommit en institution som kommer att stå som ett upphöjt exempel för ungdomsvården i hela landet.

Det föreföll som om vådrets makter givit Solgården sin sanktion, ty då invigningshögtidigheten började kl. 5 hade regnet upphört och solen brutit fram, varför invigningen kunde ske

ute på gårdsplanen. Den talrik tillstädeskomna publiken skulle f. ö. icke på långt när ha fått plats inomhus, därest regn skulle ha gjort det nödvändigt att hålla högtidligheten under tak.

Hälsningsanförandet hölls av fru Ingeborg Hedberg, som härvid riktade ett varmt tack till alla dem som gjort så oegennyttiga insatser för att realisera planerna på Solgården. Hon överlämnade därefter gården till ungdomarna själva.

Högtidstalet hölls av landshövding Stattin, som framhöll att människornas forna ideal att efterlikna gudarna i vår tid övergivits. Idealerna har i stället blivit att vi söka efter den sanna mänskliga naturen — söka att skapa människor i detta ords vackraste bemärkelse. Och därhän ha vi nått oerhört långt. Brutaliteten har varit allvarigt farligt bland människorna under omätliga tider. Mänsklighetens hopp är dock att humanitetens ljus en gång skall bryta fram. Men skall så ske är det nödvändigt att det jordiska livet bringas in på ett nytt och högre plan. Människan och vetenskapen räkna med väsensskilda sanningar. Människan fordrar något utöver den logiska och lagbundna sanningen. Det är en stråvan hos henne som aldrig dör. Hon

(Forts. på 7:e sidan)

vill upp i den fria rymden och denna längtan är också hennes adelsmärke. Lyckan ligger icke i att nå sanningen utan att sträva efter den och där ligger ock gudomliga hos människorna.

— Denna Solgård, som vi i dag m- viga, yttrade talaren, är ett pionjärarbete på det sociala området. Denna ungdomens gård är den första i sitt slag här i landet och verksamheten

"Solgården".

vid den är inriktad på att taga värd om det dyrbaraste vi äga: barnen, ungdomen. Jag vill ge fru Ingeborg Hedberg min odelade beundran för det jättearbete hon nedlagt för denna gård. Tal. riktade också ett tack till Forss A.-B. för det ekonomiska stöd bolaget givit Solgården.

Som representant för socialstyrelsen talade hr Elmogren. Han framhöll att det leke var meningen, att gårdar av detta slag skulle ersätta hemmen men väl stödja dem. Barnet måste lära sig gruppsamfundet och därmed hänsyn till andra. Även hr Elmogren framförde ett tack till fru Hedberg och riksdagsman E. Näsström för det arbete de nedlagt för denna ungdomsgård.

Riksdagsman E. Näsström framhöll i sitt anförande att det säkerligen icke skulle dröja många år förän Solgården i Köpmanholmen fått många efterföljare landet runt.

Slutligen talade hr K. Emanuelsson och framförde ett tack från olika organisationer för att de genom Solgården fått sin lokalfråga så lyckligt löst.

Barnen nolaskogs fint självdisciplinerade och med den goda hemmiljöns sinnesbalans

— Det finns en sak, som jag alltid särskilt fäst mig vid under min resa i er bygd under de gångna dagarna och det är den självdisciplin, jag så klart och tydligt kunnat se bland de många barn jag mött, säger grevinnan Estelle Bernadotte vid ett samtal med ÖPA-medarbetare. Deras ögon har den åter speglat av lugn och balans, som brukar vara ett säkert tecken på att de tillhör hemmiljöer, där ordning och god uppfostran är rättesnöret. Det har också glatt mig att de barn jag träffat i denna bygd inte haft den nästan blaserade inställning till lekar och nöjen som man så ofta träffar på hos barnen i de stora städerna. Här tycks barnen kunna skapa trivsel omkring sig genom egen spontantitet.

Intervjun äger rum i Solgården på Köpmanholmen, där grevinnan Bernadotte gästar dir. Hedbergs. Hon pekar ut över den gläntigt larmande barnskaran, som slagit sig ihop i små gäng och leker i den rymliga och hemtrevliga stora salen.

— Jag ser bara på dessa små barn hur de en stund sysslar med någon av de många leksaker som finns här. Som barn tröttna de fort och vill ha något nytt. Och det finns ju åtskilligt att välja på. Men i den stunden kasta de inte — som barn så gärna brukar göra — bara ifrån sig den sak de har i händerna. Visst inte! De lägger den tillbaka mycket ordentligt. (Forts. på tredje sid.)

ESTELLE BERNADOTTE

(Forts. från första sidan.)

ligt på den plats, där den ska ligga och detta utan tillsägelse och utan att de visa minsta tecken till buttherhet. Tvärtom sker denna ordningshandling som om den skulle vara den naturliga saken i världen. Skenbart är kanske denna känsla för ordning en oväsentlig detalj. Men jag tror att en sådan egenskap hos barnet betyder något för den fortsatta karaktärsutvecklingen.

Samtalet glider in på scouttrörelsen och grevinnan berättar, att hon ämnar göra ett försök att blåsa liv i den flickscouttrörelse som tidigare funnits i Köpmanholmen men som legat nere under senare år.

— Vi har ett stort behov av ledare inom flickscouttrörelsen, framför allt då det gäller blåvingarna. Då ledaren av en kår försvinner på grund av avflyttning från orten eller av andra skäl faller ofta hela organisationen sönder, då någon ny ledare inte stått färdig att rycka in. Jag har själv gjort den erfarenheten under min flicktid, då jag tillhörde en kår i mitt hemland. Ledaren reste... och så upplöstes även vår kår. Sedan kom jag inte i kontakt med scouttrörelsen förrän jag kom hit till Sverige. Men sedan dess har jag gjort vad jag kunnat för att främja scouttrörelsens ädla syften.

— Många svårigheter möter nog under detta arbete. Men det får man inte slås ned av. Den uppgift som tornar upp svårigheter i ens väg — den är värd både tid och offer. Jag har inte för ett ögonblick trott att min nuvarande uppgift inom scouttrörelsen skulle vara något som lätt och ledigt kunde utföras. Vi har bl. a. svåra organisationsproblem framför oss för att vidga samarbetet mellan de olika flickscoutförbunden. Men detta samarbete måste ske under sådana former att intet av förbunden förlorar sin särart. Och framför allt får vi inte låta organisationstanken bli något som överskuggar allt annat — vi får inte glömma barnens eget väsen. Ty det är både det främsta och yttersta i scouttrörelsen.

Grevinnan Estelle Bernadotte och fru Ingeborg Hedberg under visiten hos barnen på Solgården i Köpmanholmen.

Visit hos ungdomarna.

Med stort intresse studerar grevinnan Bernadotte det rörliga livet på Solgården. Ungarna tycks genast få förtroende för den främmande tanten. De flockas gärna omkring henne för

att få tillfälle att byta några ord. Det är bara de pingpongspelande småpojkar i Vikingasalén som har väldigt brådis med att kirra poäng i en uttagningsstävling för en stundande pingis-match. Bollarna yr om öronen på besökarna — förutom grevinnan Bernadotte fru Ingeborg Kempe och fruarna Hedberg. Men förlupna bollar tas med gemyt av gästerna. Ty här är ju smågrabbarnas egen domän.

Men i stora salen slår sig den allra yngsta upplagan ihop i en kombinerad schrammelorkest och sångkör och skänker en charmfull hyllning åt Estelle Bernadotte och hennes sällskap. Det sjungs och kastanjetter knittrar och trummor skraller. Det hela leds av en femårig grabb som ämnat upp på en dirigentpall, där han slår an upptakten med en gest, som skulle ha varit Leopold Stokowski värdig. Under sången upptäcker han en liten grabb som tydligen har glömt texten och därför inte kan följa med riktigt. Sedan dirigenten slagit av sången efter den sista strofen och applåderna tystnat vänder han sig till publiken — de fyra damerna —, pekar på pojken med sin taktplina och utbrister i anklagande ton:

— Den där — han sjöng ingenting...

Det kanske vore en metod att ta efter för äldre kördirigenter som tilläventyrs besväras av blindpipor i kören.

Det var festligt på Solgården, men den jäktade referenten hinner dessvärre inte utförligt omnämna alla de unga som visade sig på styva linan.

Don G.

Jullingarna Barbro Lindblom till vänster och Linnea Sundström till höger sjöng vackert och hjärteknipande.

Bland tomtar och änglar julavslutning på Solgården

Det var julfest häromdagen i Solgården på Köpmanholmen. ÖA-medarbetaren kom alldeles "som på beställning" fast han egentligen var ute i ett annat ärende, men naturligtvis måste vi få berätta något litet av allt det som fastnade på block och näthinna från den förtjusande, glada och trivsamma julfesten.

Det skulle vara synd att säga, att festlokalen gav några som helst associationer om tystnaden där den bekanta knappsläns hörs falla. Det var tjo och tjuv och hipp och hurra fö: hela salen, det skrattades och tjufts av idel glädje och förväntan och hela den rymliga lokalen myllrade av småttingar i varierande ålder. Fröken Karin Emanuelsson, Solgårdens tillfälliga föreståndarinna, omtalar att man årligen brukar ha vad man kallar julavslutning, d. v. s. en julfest vartill samtliga barn som brukar vistas på Solgården inbjudas. I vanliga fall är tillströmningen av barn givetvis inte så överväldigande stor som vid dessa tillfällen, nu var uppemot 90-talet småttingar närvarande. Man roar sig med jullekar och julsånger av alla de kända "märken och slag" och som avslutning på det hela upptäckte först ett par flickor i skepnad av jullinglar och allra sist kommer jultomtarna och delar ut julpåsar till barnen.

Nog är den här idén uppskattad alltid, säger fröken Karin. Särskilt på förmiddagarna brukar det komma hit mycket barn. 40-45 år inte alls ovanligt och åldern är ibland nere i 2 å 3 år, så det kan ibland vara lite knepigt att roa dem alla var och en i den form som han eller hon tycker bäst om. Klockan 17 stänger vi "butikerna" för dagen och då knallar de små livig hem ensamma i de fall inte föräldrarna hämtar dem.

Klockan närmar sig 5-snåret medan vi sitter där och pratar och fröken Karin beordrar in änglarna. Det är Barbro Lindblom och Linnea Sundström som vekt och inneklätt sjunger några julsånger till tydlig uppskattning av de små åhörarna och även av de stora för övrigt. Och "Niddilvea" kommer givetvis också med

på ett hörn, fattas bara annat med det populäraste örhänget just nu. Men värre luft i luckan skall det bli, fö: när småherrarna Joel Jonsson och Per Arne Sjölund kommer inlinkande i tomtemasker och dito kläder, då förenar sig de 90 småttingarnas röstresurser i ett enda öronbedövande och öve:förtjust glädjetjut. Och de snälla tomtarna glömmes minsann ingen enda av de många. Var och en får sin julpåse med inneliggande julgotter och så blir det stormning av avklädningsrummet. Det gäller att få på sig ytterkläderna förtare än kvickt och komma hem fö: att få undersöka påsen och dess innehåll. Lille rare 3-åringen Gunnar Sundell är en smula tvechagsen inför tomtens närmanden och det rycker i de små läpparna av återhållen gråt. Men till sist blev också han varse, att tomten inte alls är något styggt troll utan en mycket, mycket snäll och godhjärtad krumelur, som går och myser bakom sitt vita skägg och delar ut sina julgotter med frikostig hand. Så lille Gunnar morskade upp sig till sist och knep med ett litet hastigt ryck den framsträckta julpåsen. Den kunde allt vara bra att ha, menade han och strök med tröjarmen bort det sista glittret i ögonvrån där så småningom tändes ett annat glitter istället, barnglädjens solglitter inför julens under.

Håte.

SA HAR TREVTLIGT hade Köpmanholmsbarnen det häromdag en i Solgården, där det ordnats en klämmig julfest för dem. På bilden ses jultonten Per Arne Sjölund omgiven av glada ungar. Han överränner just en julpåse till 4-åriga Roine Brännström. — Se artikel på sidan 4.

Traditionsenlig, firades julfest i Solgården — varom vi berättade i gårdagens tidning — om man nu får begagna ordet tradition för en sedvänja som går på fjärde året. 3-åriga Gunnar Sundell tyckte det var kul värre att få blåsa ut ljusen i staken efter festens slut och på bilden härovan ser vi honom i en näpen bild framför den fyraarmade ljusstaken. (Se vidare sid. 3.)

"En fin-fin ungdomsgård", säger Lasse Nilsson och Bertil Jonsson.

En gruppbild från Solgården i Köpmanholmen.

Rutschbanan — en omtyckt nöjesattraktion.

"SOLGÅRDENS" POPULARITET

har redan grundmurats
bland barn och vuxna.

Glatt och otvunget i "barnparadis"
i Köpmanholmen.

Det är stöj och glam bland de solbrända ungarna ute på lekplanen till Solgården i Köpmanholmen, då Ö.Pis medarbetare en solig eftermiddag kommer ut för att hälsa på ungdomarna. Solgården är, som bekant, den första barn- och ungdomsgården i sitt slag här i landet. Initiativet för dess tillblivelse har tagits av "Barnens väl" i Köpmanholmen, som även fick statlig hjälp för planens realiserande. Solgården invigdes ammandag pingst under synnerligen högtidliga former i närvaro av landshövdingen och representanter för socialstyrelsen.

Verksamheten har nu varit i gång snart en månad och avsikten med vårt besök var att se hur barnen och ungdomarna funnit sig till rätta i den nya miljön. Och det kan redan inledningsvis sägas, att Solgården blivit en verkligt populär institution både bland barn, ungdom och föräldrar.

I den glättiga barnskaran plocka vi ut några intervjuobjekt. Samtliga sammanfattar sin erfarenhet av Solgården i ett spontant: alla tiders.

Ordning och glädje hand i hand.

Bengt Erik Backlund, 10 år, är ordningovakt för veckan. I detta uppdrag ingår att han ser till alla barnen ordentligt och prydligt lägga leksaker och böcker och alla andra ting barnen syssla med under dagen på avsedda platser då kvällen kommer och barnen bege sig hem. Lille Bengt ser också till, att de som komma med cykel ordentligt parkera sina fordon och övervakar för övrigt att ordningsreglerna följas.

— På lediga stunder, säger Bengt, tycker jag det är skoj att vara i snickerisalen. Just nu håller jag på med en fågelbock, som jag ska sätta upp hemma på gården. Å så leker vi förstås — i Grönan lund och sånt där och ibland läser tant Karin väldigt spännande sagor. Vi har aldrig haft så roligt som här på Solgården.

Kafé Lilleputt.

Barbro Lindholm är 10 år och tillbringar mest hela dagarna vid Solgården. Under ett par timmar på dagen är den stängd för att barnen ska komma hem och äta. Annars vore det kanske fara för, att de glömdes bort denna livsviktiga detalj i tillvaron.

— Vi brukar leka kafé. Då dukar vi fram poralinet i leketugan och låtsas att vi serverar kaffe och saft och bakelser. Vi tar 2:— kr. för ett glas saft och 1:50 för en bakelse. Men då dom ska betala, säger dom att det är dyrt. Å så har dom inga pengar och då måste vi skriva opp alltihop. Pojkarna brukar sitta kvar alldeles för länge. Men det får dom inte, för vi har så väldigt mycket kunder som väntar. Så vi måste köra ut dom eftersom... Sedan stänger vi kaféet och sätter oss och syr och läser eller hör sagor. Förbror kan aldrig tro vad vi har bråttom...

En ståndaktig trafik-konstapel.

Sven Erik Vestin, 10 år, tjänstgör som polis vid trafikövningarna. Barnen ha trehjuliga cyklar, som de snurra omkring med på stora salens golv. Men ingen ska tro, att de får åka precis som de vill. För den saken svarar Sven Erik. Är det någon liten syndare som inte gör vederbörligt körriktningstecken, stopptecken eller inte passerar en annan cyklist på rätt sida är den lille polisen genast framme.

— Hörreda, säger han djupt allvarligt. Vet du var höger och vänster ligger? Vet du att du ska sätta opp armen, då du åker in på en annan gata.

Jo, allt det där vet den lille trafiksyndaren men försöker slingra sig med att Anna-Greta strax förut kört in på en annan gata utan sträcka ut armen. Å då så!

Men det går dåligt att försöka slingerbulta med polis-konstapel Sven Erik Vestin. Han sticker tummarna innanför byxlinningen och beordrar myndigt:

— Gere i väg tillbaka och kom igen och visa körriktning, då du åker in i den här gränden. Sven Erik slår ut armen och pekar in i en gränd, som bara han och cyklisten kan se.

— Ja, men jag ska åka in i den där gränden, gör cyklisten ett sista försök att invända och pekar på ett lika imaginärt trafikstråk i motsatt riktning.

Men det blir som konstapeln bestämmer. Cyklisten får åka tillbaka och köra in i den först diskuterade "gränden" och där gör han nu ett körriktningstecken, som inte lämnar något i övrigt att önska i fråga om tydlighet.

Vad mammorna tycker.

Vi träffa också några husmödrar på Solgården.

Fru Signe Byström säger: Det är verkligen en skön sak även för oss husmödrar, att Solgården kommit till. Här man tvätt eller något annat stök hemma, så känns det verkligen lugnt och tryggt att få sticka barnen hit. Här vet man, att de är i gott förvar hos fru Åkerblom och här vet man, att de inte kommer med på något olämpligt fyr. Jag tycker mig redan ha märkt att barnen fostra var-

andra och man hör inte, att de bli ovänner med varandra om någon struntsak som ju barn annars lätt kan bli.

Fru Karin Åkerberg: Vi ha naturligtvis uppställt ordningsregler för barnen så länge de befinna sig på Solgården. Dessa regler ha de alla också lärt sig. Och det är glädjande att se hur alla barn reagera om någon företar sig något, som icke är tillåtet. "Så får vi inte göra", ropas det genast i korus och strax är alla åter inne på den ordningslinje vi dragit upp. I medeltal ha vi ungefär femtio barn här varje dag och dessutom de äldre ungdomarna som kommer hit på eftermiddagarna sedan dagens arbete är slut. Jag har för övrigt den allra bästa erfarenhet av alla som besöka Solgården.

Fru Valdy Jansson: För en husmor är det en verklig lättnad att veta, att man utan minsta oro kan skicka barnen hit till Solgården. Skicka dem är kanske inte rätt uttryckt. Ty numera är det en daglig framställning från barnen att få gå till Solgården.

Fru Henny Backlund: Tack vare Solgården ha vi i familjerna kunnat införa bestämda måltidstimmor. Barnen uppehålla sig på Solgården mest hela dagen. Men klockan 1, då det stängs här, komma de hem, och då står maten på bordet och likaså klockan 6 på eftermiddagen, då de minsta gå hem, vet man att de komma med frisk aptit. Förut var det inte så utan, att man fick gå ut och söka efter barnen, då mattiden var inne. Framförallt är det en god sak, att barnen få lära sig att städa undan efter sina lekar. Det är en vana, som jag tror kommer att stanna hos dem, så att de iakttä samma ordning, då de komma hem.

"Alla tiders" — säger den mognare ungdomen.

Innan vi lämna Solgården stöter vi på två ynglingar i 20-årsåldern. Det är Lasse Nilsson och Bertil Jonsson, som just ska ta sitt sedvänliga pingpongparti efter dagens arbete. Vad de bägge ha att säga om Solgården kan sammanfattas i följande:

— Sedan Solgården kom till vet man, var man ska gå för att få en trevlig stund efter jobbet. Här spela vi både pingpong och schack och längre fram kommer det också att bli gymnastik i stora salen. Särskilt vid ett parti schack kan man samla sig här på Solgården. Ty här kan man vara absolut ostörd. Förut hade vi visserligen Forsgården att tillgå och där var ju också bra — men med Solgården kan den naturligtvis inte mäta sig. Vi säger nog inte för mycket om vi påstår, att all ungdom i vår ålder tycker att Solgården är alla tiders.

1946

